

ELŐFIZETÉSI ÁRAK

A kiadóhivatalban átvéve:	
Egész évre	16 kor
Negyedévre	4
Helyben házas hordva:	
Egész évre	20 kor
Negyedévre	5
Vidékre postán szállítva:	
Egész évre	24 kor
Negyedévre	6

TISZANTÚL

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik minden nap a hétfő és
kedd utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nagyvárad, Apáczai-utca 3.

A szerkesztőség közléseinek visszavételére
vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a
kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyenlő szám ára 8 Allár.

NAGYVÁRAD, január 16.

Havazás.

A mire hetek, sőt ugyszólván hónapok óta várakozott az ország népe, tegnap megérkezett; huszonnégy óra óta sűrű pelyhekben szállingózik a hó.

Mindenesetre örvendetes esemény, mert az ország közgazdasága jelentékeny hasznát fogja látni ennek a természetes eseménynek. Valóságos istenáldás, hogy a fagy előtt hatalmas hóréteg fedi mezeinket s így nem fog ártani veteményeinknek a téli hideg.

De mi ezuttal nem ebben látjuk ennek igazi közgazdasági jelentőségét.

A nagy városokban más szempontból ítéli meg ezt a közönséges természeti dolgot. Igaz ugyan, hogy a havazás azt jelenti, hogy hidegebbre fordult az idő s így sok, igen sok családnak több költséget okoz, mert jobban kell fűteni, több tüzelő anyagot kell elfogyasztani, — de egyttal azt is jelenti, hogy a hó eltakarításával sok munkátlan kéznek dolga akad, sok kereset nélkül álló családnak keresménye akad.

Vajjon így van-e? Ez az igazi istenáldás hoz-e áldást a városi népre is, a mely mit sem törődik a vetések állásával.

A mi városunkban — így olvassuk a hivatalos jelentésben — 60 embernek hozott keresetet a havazás. Ezen arány szerint a budapesti munkanélküliek közül legalább ezer és Bécsben legalább kétezer

ember kapott kenyér keresetet néhány napra, vagy hétre.

És Berlinben?

Talán egy sem.

Két esztendővel ezelőtt, a mikor hirtelen nagy havazás támadt mindenfelé, a német birodalmi fővárosnak, Berlinnek utcáin megakadt a közlekedés a rengeteg hó miatt.

A városi magisztrátus kihirdette, hogy tisztességes napszámot kapnak, a kik a havat eltisztítják az utcákról és — nem akadt ember, a ki erre a munkára vállalkozott volna, mert — — — Berlinben nincs munkanélküli ember.

A mi csodás szépségű fővárosunkban Budapesten alig egy éve áll fenn a munkaközvetítő intézet. A kormány is, a főváros is elég segélyben, támogatásban részesíti és mégis állandóan öt-hatezer azon munkások száma, akik foglalkozást — saját hibájukon kívül — nem tudnak kapni.

Normális állapot-e ez?

Évenként ezek és ezek vándorolnak ki országunkból, ezren és ezren vannak állandóan munka, foglalkozás nélkül s mindezeknek a munkaerejét minden kár nélkül tudja nélkülözni az ország közgazdasági állapota?

Dehogyan tudja.

Még a szomszéd Ausztriával szemben is nagyon gyér a mi országunk lakossága. Ausztria kisebb és jóval terméketlenebb területen egy harmaddal több lakosságot tart el, mint amennyi Magyarország nagyobb és jóval termékenyebb területén él. És még ez a kevés is me-

nekül innét Amerikába és még az itthon maradtaknak sem tud elég munkát, foglalkozást, a megélhetésre elég jövedelmet adni ez a régi híres Kánaán földje!

Ez a körülmény egymagában elég arra, hogy gondolkozóba ejtse az irányadó köröket és minél hathatósabb munkára ösztökélje őket.

Hisz a mi népünk mindenféle munkára egyformán alkalmas, csak teret kell neki adni arra. Ha a mezőgazdaság nem nyújt neki elég teret a munkára, jövedelmet a megélhetésre, tessék másról gondoskodni, tessék meghonosítani a mezőgazdasági ipart, tessék előmozdítani a kisipart, meghonosítani a házi ipart és tessék megteremteni a magyar gyáripart és piacot teremteni az ő gyártmányainak.

Hegedüs miniszter első miniszteri programbeszédében sok mindent ígért, — de még nem sokat valósított meg belőle.

Itt lenne az ideje hathatósabban fogni hozzá e munkához. A társadalmi akció által nyújtott kenyér és az állami beruházásoknak korábban való kezdése (ám-bár még ezt sem láttuk) még nem szociális program. Pedig erre van szükség, még pedig minél előbb.

Katonák németnyelvű átiratai.

A budapesti IV. hadtestparancsnokság a múlt évben német nyelvű átiratban megkereste a budapesti II. kerületi előjáróságot, hogy a jobbparti katonai istállókból eredő trágyának

A „TISZANTÚL“ TÁRCZAJA.

Hová lettek a piros szegfűk?

Írta: Mantke Emil.

Daczára annak, hogy sem az apám nem volt hajóslegény, sem az anyám mosóné, és így családi állapotomat sem a hajóktól, sem a forró-láz nem irányíthatták, én mégis árván nőttem fel. Egy virág és madárkereskedő nagybátyám vett szárnyai alá és nevelt engem a haza és társadalom javára. Mondhatnám, hogy egész k fogástalanul nevelt volna, ha nem kötötte volna hozzám egy téves és ki nem viheto eszméjét. Szegény nagybátyám belőlem mindenáron egy tanult és literatus embert akart nevelni és ebbe alaposan bele vesztett.

Miután az ország valamennyi diákiskoláját látogattam és mégsem tudtam semmire menni, egy önálló elhatározás fogant meg bennem.

Megírtam nagybátyámnak, hogy költő leszek. Az öreg aztán visszairta, hogy nem bánja, sőt mi több, örül neki, mert szívének ez egyedüli vágya.

Beláttam, hogy az öregnek igaza van és én költő lettem.

Mindjárt másnap hozzá láttam, hogy feladatomban megjellem. Elindultam hangulatot keresni. De ez nem ment olyan könnyen. Daczára annak, hogy napsugár, verőfény, madár-

dal és virágillat szállott körül, az eszme csak nem akart megfoganni bennem. Végre támadt egy napszerű gondolatom.

Szívtart veszek!

Igen! Es azután kimegyek a ligetbe, leülök egy padra, rágyujtok a szivarra, füstörök és a mig nézem a gomolygó felhőket, addig a gondolatok egymást fogják kergetni agyamban.

Ugy is tettem. Bemegyek a legelső trafikba és kérek britannicát. Futólag a környezetre is vetettem egy pillantást. A boltban volt egy szép lány, meg egy ember. A szép leány árulta a szívtart, az ember meg udvarolt a szép leánynak. Mikor beléptem, az ember elhallgatott és egy újságból elkezdett olvasni; a szép lány meg megszólalt:

— Mivel szolgálhatok?

— Kérek világos britannicát.

— Ő erre elében teszi a skatulyát.

— Szép szivarok — mondám s látom, hogy a lánynak keblén szegfűből készült csokor van. — Nagysád szereti a szegfűt?

— Oh igen, nagyon szeretem, különösen a pirosat.

— Lássa én is azt, mert a piros szegfű olyan, mint a fiatalság.

— Hogy érti ezt?

— Hogy értem? — Ni ez milyen szép-pettyes szivar, ezt is kivesszem... Hát hogy a fiatalság mért piros szegfű? Istenem! mert a fiatalság is piros. Hisz magácskánk is olyan az arca, mint egy fésülő szegfű.

Az ember elkezdett köhögni. De a lány arczán biztató mosolyt láttam, hát tovább folytattam.

— És lássa — na még ezt a szép sárgát is kérem — én nem csak a piros szegfűt, hanem azt is szeretem, a ki viseli.

Az ember megfordult a székén, hát látom, hogy neki is piros szegfű van a mellén.

— De hisz — szólalt meg a leány — az az ur is azt visel.

— Ah... ő is... örülök a szerencsének... Sarok Bernát vagyok...

Az ember visszafordult és azt mondta: Bánom is én!

Ránéztem a lányra, az meg intett, hogy fel se vegyem.

— Na nem veszek több szívtart, de azt mondhatom, hogy ezután mindig ide jövök szívtart venni. Micsoda szép szivarok, és... micsoda szép szegfűket viselő bájos kis trafikos lány.

Az ember felállott.

— Hallja!

— Hallom!

— Most már annyit mondok, hogy ne csaholjon itt annyit! Hát mi köze magának ehhez a lányhoz? Kicsoda és micsoda maga? Ha valaki Sarok Bernát és britannicát sziv, hát akkor... De meg maga nem is rendes ember! Hiába is tátja úgy a száját?! Manapság minden jóra való ember a búrok pártján van és igyekszik a mennyire lehet az angolok

érdekesítéséről szóló hirdetményt tegyen közhírré. Az előjáráság kiűggesztelte ugyan a hirdetményt, de tudatta egyszersmind a hadtestparancsnoksággal, hogy jövőben az ilyen német megkereséseit nem fogja elintézni, mert ezek időközökint ismétlődnek, továbbá mert kezdeményezésnek nem tekinthetők, tehát a német nyelv használata az 1840. évi VI. t.-cz. és egy 1893. évi 2963 számú belügyminiszteri rendelet értelmében nincs helyén. A hadtestparancsnokság ebben az ügyben a belügyminiszterhez fordult, a ki most kimondotta, hogy a katonai hatóságoknak olyan konkrét ügyben tett megkeresései, a mely ügyben egyéni több iratváltás nem történik, mindenesetre a kezdeményezés jellegével bírnak, a mitől azt következteli, hogy joga volt a katonai hatóságnak az átiratot németül megírni.

A protestánsok és a revízió.

Egy protestáns érdekeket szolgáló fővárosi napilapban *Bajka* község ev. ref. lelkesze *Akucs Lajos* meggyőződen fejtegeti, hogy a liberális egyházpolitika mekkora veszedelmet hozott a protestánsokra.

Ezeket írja:

•A protestánsok önzetlen, szabadelvű, hazafias gondolkodás módjának köszönhető, hogy létrejöttek a szabadelvű egyházpolitikai törvények, melyek a magyar nemzeti állam szuverenitását vannak hivatva szolgálni és demonstrálni. Ilyen körülmények között szinte hihetetlenül hangzik, hogy a *protestánsok körében az újabb időben mind jobban és jobban lért hódít a részleges revízió eszméje*. Eddigél csak szórványosan és csak ritkán hallatszott egy-egy hang a revízión, de most már napról napra erősödik az áramlat, mely a gyermekek vallásáról és a felekezeti különiségről hozott törvények revízióját és az 1868. LIII. törvényzikk visszaváltását és teljes hatályba helyezését sürgeti. A statisztika szomorú tényekről beszél. A magyarság suiyát, a nemzettest gerincét képező *protestánsok pusztulnak, vesznek*, kiváltképpen a fentebb említett törvények életbelépte óta. Nem habozunk kimondani, hogy ezen törvényeket, ha nem is a liberalizmus telhajtásának, de időelöttieknek, koraiknak tartjuk.

ORSZAGGYÜLES.

A képviselőház ülése.

Budapest, jan. 16.

Ma volt a Háznak első ülése a karácsonyi szünet után, mely egy teljes hónapig tartott.

A honatyák vidám hangulatban üdvözölték egymást a folyosókon és különösen a minisztereket vették körül, a kikől *Szell Kálmán* miniszterelnök foglyéba felől kérdézősködtek. Mindenfelől megerősítik, hogy a miniszterelnök állapota kielégítő és néhány nap múlva visszatérhet Budapestre.

Az ülés megnyitása előtt a pártelölkök értekezleten voltak *Apponyi Alberi grófnál*, a ki velők a Ház munkarendje tárgyában tanácskozott. A munkarend megváltoztatását tudvalevőleg *Szell Kálmán* miniszterelnök betegsége teszi szükségessé.

Különbben a pártok hangulata egyelőre békés. Hogy mit hoz a jövő, az a miniszterelnöknek a Házban teendő nyilatkozatától függ. A Kossuth-párton itt-ott máris a harci riadót fujják a bejelentett szükség törvény ellen.

Az ülésterem üvegajtóját sűrű hó fedi, a minek következtében ott teljes homály van, úgy hogy *Apponyi* elnök, a midőn az ülést megnyitotta, gyertyát gyújtott az elnöki emelvényen, hogy a bejelentéseket felolvashassa.

Apponyi mindenekelőtt *Molnár Antalt* pártelölköt el, a kinek elhunytá fölött a Ház jegyzőkönyvileg fejezi ki fájdalmát.

Ezután az elnök előterjesztette a szünet alatt beérkezett iratokat, továbbá a Kuria átiratait és az újabb választott képviselők mandátumait.

A *vármegyei pénztárakról* szóló javaslatot *Szell Kálmán* betegsége miatt levették a napirendről, továbbá elhatározta a Ház, hogy holnap, pénteken nem tart ülést és szombaton megkezdí az ujjonczutalékról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

Báró *Fejérváry Géza* honvédelmi miniszter azután a kormány nevében szintén hozzájárul az elnöki előterjesztéshez, a mire az elnök az ülést bezárta.

Rakovszky mandátuma.

Rakovszky mandátumát a volt ellenjelöltnek, *Borsody Lászlónak* a választói megtámadták az 1899. XV. törvényzikk 3. §-ának 8. pontja alapján, a mely a választást megsemmisíteni rendeli akkor, ha nyilvános beszédben izgatnak valamely nemzetiség, osztály, vagy hitfelekezet ellen. A jelen esetben az utóbbiról van szó, a mennyiben *Szédech káplán* állítólag szidta a zsidókat. A petíció tárgyalásán *Vavrik tanácselnök* elnököl, a kérvényezőket dr. *Darvai Fülöp* ügyvéd képviselte, *Rakovszky* pedig, a ki maga is megjelent és szótlánul a védője mellett áll, dr. *Tetőlányi Ármán* ügyvéd védte.

A védő a tárgyalás elején alaki kifogásokkal állt, de utóbb elállt azoktól.

Erre a kérvényező ügyvédje indokolta meg a petíciót. *Szédech*, aki *Rakovszky* helyett, de a jelentésben programbeszédet tartott *Árpáson*, izgatott a zsidók ellen, pöcczáknek és uszításoknak nevezve őket. Ugyanígy beszélt *Bodonban*, a következő épületes dolgokat is mondva: A zsidókat ki akarjuk irtani, mert ők kiszívják véreket; ne engedjétek magatokat kiszívolyozni. Akarjuk továbbá, hogy ne fizessetek adót. Szavazatok tehát *Rakovszkyra*. A ki — folytatja *Darvai* — ily igaztással él akár maga, akár mint a 6. §. mondja helyeite és részességével masváiski, annak a mandátuma föltétlenül megsemmisítendő. Bizonyos, hogy e nyilvános gyülekezéseken elhangzott beszédek a választás befolyására voltak szárvá s azért mondtak el a programbeszédekben.

Kéri tanult kihallgatni s a megejelt vizsgálat után a választást megsemmisíteni.

A védő nem kíván animozitással beszélni, de mert a zsidókról van szó a kérvényben, azzal mint jogi materiálevál foglalkozni kénytelen. Előbb azonban a kérvény formai kellékéről szól s hangsúlyozza, hogy az aláírók . . .

Elnök: Ezek alaki kifogások, de tessék most velők élni.

Kelemen bíró: Persze, a 23-ik §-ra tartoznak.

Védő: Tudomásul veszem. Tagadom tehát a kérvény valamennyi tényállítását. Tagadom, hogy *Szédech káplán* azokat mondotta volna s hogy *Rakovszky* azokért felelősséget vállalt volna. De különben az ily felelősség megállhat társadalmi dolgokban, de jogi téren nem. Rá-

karára lenni. És maga egész tündetőleg britannicitást szív!

— Na né! Ez még eszembe se jutott!

— Hát ugyan mi jut akkor az eszébe?

Két lépést hátráltam és úgy feleltem:

— Hogy miért avatkozik maga az én dolgomba?

Az ember erre leült.

— Matild! Mondja meg ennek az urnak, hogy menjen ki!

— Matild! Mondja meg annak az urnak, hogy nem megyek ki.

Az ember az asztalra ütött és felugrott.

— Hallja!

— Hallom!

— Maga bejött ide a boltba. Vesz britannicitást (szégyelje magát!) és elkezd evvel a lánygya' okoskodni. Ezt uri ember nem teszi. Hát miért nem megy mégse? Azt akarja, hogy talán én . . .

— Dehogy, a viláért sem. Matild nagysám . . .

— Ki ne ejtse ezt a nevet a száján . . .

— De ember! Maga fel van nevelve! Lássá én milyen kiméletesen bánok magával.

— Hát ne bánjon, csak menjen.

— De addig nem mehetek, míg Matild nagysámnak a szivar . . .

— Most már ki innen! Jaj?! Egy, kettő . . .

Mire a hármát kimondta, kinn voltam. Utóvégre csak nem töretem össze magam avval az emberrel, ki éppen a fietés előtt zavart ki.

Aztán meg ez éppen nagyszerű! Nem is kell kimenni a ligetbe, mert megvan az eszme. Hazamegyek és szépen kidolgozom az egészet.

Vigan, füstölve álltok be szobámba. Éppen le akrok ülni asztalomhoz, jön a háziasszonyom, özv. Komperdáné.

— Tisztelt Sarok ur! Elsejéitől fogva a lakás ki van másnak adva és mehet Isten hírével. De annyit mondhatok, hogy a mit maga tesz, az mégsem járja. A szobával már három hónapja adós és finom szivarra azért telik.

— Kedves Komperdáné asszony! Magának még ez is finom szivar? . . . De hagyjuk ezt. Mikor szobáját kibéreltem azt a Muzsa hajlékává akartam felszentelni. Ön ezt kicsinyes, mondhatnám anyagi okokból meggátolja. De annyit mondhatok, hogy unokái fozják ezt a lépését majdan kárhoztatni.

— Nem bánom én, csak megfizesse a három hónapi bért.

— Most nem tudom, . . . de . . . de megfogom. A legelső honorariumot erre a célra fogom fordítani.

— Akkor mehet Isten hírével.

— Isten önnel tisztelt Komperdáné.

Ez az incidens annyira megzavart, hogy nem tudtam volna dolgozni. Eh azért felhasználom az időt! Megyek új lakást keresni.

Nem is kerestem soká. Egy zöldre festett rácsoskerítés felett olvasom, hogy benn az udvarban egy külön bejárata szoba kisdó.

Bemegyek az udvarba; ott egy gyerek a

legutolsó ajtóhoz igazít, mely előtt leanderek virítottak.

Kopogtatok. Szómi nesz.

Megint kopogtatok. Még nagyobb csend.

Benyitok kopogtatás nélkül.

A szobában nem volt csak egy asztal, egy szék, egy ágy, meg egy ruhatartó. És még valami! Egy másik becsukott ajtó. Kopogtatok azon is.

— Szabad! hangzik belőlről.

Benyitok.

A szobában nem volt csak egy szép lány. Még szebb mint a trafikos lány.

— Boesánat de . . . izé . . . Sarok Bernát vagyok . . .

— Oh tudom, ismerem már régen, tudja ugy látásból.

— Na né! (Nem is kezdődik rosszul.) Igaz, most jut nekem is eszembe, hogy hány-szor találkoztunk kinn a ligeten.

— Akker téved, mert én a ligetbe ritkán járok.

— Jaj igaz, nem is ott, a Somossba vezető hársfasoron. Most már emlékszem egész jól Tilda nagysámra.

(Gondoltam magamban, hogy ha már benne vagyok, hát csak rajta.)

— De hisz én nem vagyok Tilda! szólalt meg a lány.

— Hát mi?

— Piroskal!

— Lássá én mindig azt hittem, hogy nagysád a Sóvágó Tilda.

szesség Rakovszky részéről úgy forogna fenn, ha Rakovszky inicziálta volna a dolgot, vagyis Szédech káplánnal megegyezett volna a beszéd tartalmára nézve, vagy ha abban közreműködött volna. Erhetne volna Rakovszky esetleg erős kritika a sajtóban, de a jogi részesség fogalma vele szemben meg nem áll. A petíció mellé csatolt nyilatkozatokról szól ezután. Erő a felekezeti érzékenységet, vagyis nem helyesli, hogy a zsidókat, a kiket pedig a legtöbb bántanak, bántásák.

De bármennyire izetlen egynemű kifejezése annak a nyilatkozatnak, amelynek megtörtént elmondását különben tagadja, de abban gyűlöletre izgatást nem lát, nem lát abban a formában, a hogy azt a törvény izgatás esetén kívánja. A beszéd animozitással szól ugyan a zsidókról, de nincs benne a katolikusokhoz és evangélikusokhoz intézett felhívás a zsidók elleni gyűlöletre. Evangélikusokról még csak van említés, de csak ennyi: »ti is oly mamelukok vagytok, mint a zsidók.« Es ha ez van mondva: »Ki akarjuk irtani a zsidókat« ez nem izgatás azért, mert nem felhívás eként, hogy irtások ki a zsidókat.« Kéri a petíciót elutasítani.

Még a válasz és viszonzulás következtén, azok elhangzása után a Kuria visszavonult tanácskozássra.

Az ítélet.

Budapest, jan. 16. (Saj. tud. táv.) A Kuria jó két órai tanácskozás után hirdette ki az ítéletet, melynek értelmében a *kérvényezők elutasítottak*. S így Rakovszky most már két kerület képviselője. A csornai kerületet fogja megtartani, a zsámbokrétai mandátumról pedig lemond; a hol röviden meg lesz tartva az új választás.

A kath. autonómiai kongresszus.

— Hetedik ülés. —

Budapest, jan. 16.

A kongresszus tegnap a képviselőház ülése miatt csak 11 óra után kezdte meg tanácskozásait.

Az elnöki széket gróf Szapáry Gyula foglalta el.

Gróf Zichy Nándor indítványozza, hogy szombaton és hétfőn ne tartanak ülést, hogy

a lelkészek vasárnapra hazautazhassanak. A kongresszus az indítványt elfogadja.

Ezután Stele György apát szólott a 27-es bizottság javaslata ellen. Meggyőződése, hogy a javaslat nem tartalmazza azt, a mire a kongresszus küldetést nyert. A javaslat kiforgatja sarkukból mindazokat az alapelveket, amelyek önkormányzatunk postulatjai.

Szemecz Emil bizik abban, hogy jön egy jobb kor, mikor az igazi autonómiát kivívhatják s ezért nem fogadja el ezt az autonómiát, hanem Ugron javaslatát pártolja.

Günther Antal kijelenti, hogy ő a régi alapon áll ma is és mégis elfogadja az elabratumot. Fejtegeti, hogy a protestánsok az ő erőteljes autonómiájukat lépésről lépésre vették ki, a folytonos üldözéssel szemben mind erősebbé tették alkotmányukat. Az a tétel, hogy vagy mindent, vagy semmit — — — (Zaj.)

Ugron: Senki se mondta!

Mások: Alamizna nem kell!

Günther: Szemecz ezt mondta. Ugron a becikkelyezésről beszél. Nem szeret erről beszélni. Ez ellenkezik az alkotmánynyal. A protestánsok szervezete nincs becikkelyezve.

Ugron Gábor: Hogyne volna! Hát a linzi béke?

Günther: Ott a vallásszabadságot kellett törvénybe iktatni. De a szervezet törvénybe iktatása megakasztaná az önkormányzat szabad fejlődését, ez alkotmányellenes volna. (Ugy van!)

Szünet.

A szünet után Györfy Gyula Ugron javaslatát pártolta.

Schlauch Lőrincz bíbornok kijelenti, hogy a püspöki kar ragaszkodik azon elvekhez, melyek a 27-es bizottsághoz intézett válaszban foglaltak. Részt vesz a 27-es bizottság újabb javaslatának részletes tárgyalásában, remélve, hogy sikerülni fog a részletekben oly változásokat, módosításokat eszközölni, melyek elveikkel és az autonómia létrejöttének lehetőségével összhangba lesznek hozhatók.

A városatyák szaporítása.

Több városban felmerült már a kérdés, hogy a lakosság számának szaporodásával a városatyák számát is arányosan emeljék. Aradon és Szegeden leszavazták az ezt célzó indítványt.

Nagyváradon dr. Kurländer Ede bizottsági tag irásos beadványban indítványozta a városatyák számának felemelését; de az indítvány még nem került tárgyalásra.

Győr városához a belügyminiszter most leiratot intézett, a melyben kimondja, hogy a városatyák számát a népszámlálás eredménye alapján szaporítani kell. A miniszter leirata a következő:

Mult évi november hó 21-én tartott bizottsági közgyűlésében 272. sz. a. hozott határozatát, mely szerint a törvényhatósági bizottsági tagoknak a folyó évben eszközözendő újból választása alkalmából a bizottsági tagok számának újból megállapítása mellőztetett és csupán a bizottsági tagoknak az egyes választókerületek választói számához való aránylagos megosztása határozottat el, — dr. Deáky Zsigmond és társai felebbezése folytán felülvizsgálat alá vevén, azt megsemmisíttem.

Mert a törvényhatósági bizottsági tagok az 1886. évi XXI. t.-cz. 24. §-ának első és második bekezdésében a törvényhatóság lakosainak számához viszonyítva, meghatározott számban, a 29. §. első bekezdésében és a 30. §-ban meghatározott módot és felosztás mellett lévén választandók, a város törvényhatósági bizottságának mefeleltetett azon határozata, mely szerint a bizottsági tagok számának, a törvényhatóság időközben változott lélek száma arányában való újból megállapítása nélkül határozottat el: a törvény idézett rendelkezésével ellentétes, minélfogva megsemmisítendő volt.

Nem találtam figyelembe vehetőnek a törvényhatósági határozat indoklására a polgármesteri jelentésben az 1892. évi XXVI. t.-cz. végrehajtása tárgyában 1892. évi november 19-én 90469. sz. a. kibocsátott körrendeletre való hivatkozást sem, mert ezen körrendelet összes rendelkezéseiből kitévők, hogy azok csak a kibocsátást követő legelső választás alkalmával követendő eljárás szabályozását célozták, minélfogva ezen körrendeletnek oly értelem, mintha az az 1886. évi XXI. t.-cz. 24., 29. és 30.

— Dehogy! Én Gálicz Piroska vagyok.
— Na igazán örülök. Roppant örvendek ennek a szerencsének. Mondhatom, hogy életem legszebb napja a mai. A mi nem is csoda. Mert látta kedves Piroska nagysám . . . izé . . . milyen szép idő van . . .

— Ugyan hát nem tud másról beszélni?!
Belátom, hogy igaza van. De hát miről beszéljek? . . . Megvan!

— Hát aztán szokott Piroska nagysám levelező lapokat gyűjteni?

— Hogy szoktam-e? Tudja már két albumom tele van. Szerettem ezt a szenvedélyt, nagyon szeretem.

— Én is, iszonyúan szeretem.

— És milyeneket szeret mégis?

— A melyiken fiatal párok vannak. A hölgy ott ül szeméit lesütve a padon, előtte pázsit, benne nefejejtsek. A nap sugarait fel fogja a fak lombja, míg az ifju ott térdel a hölgy előtt . . .

— Es mit mond?

— Ejöve ni, csak most látom, mennyi szép piros szegfű van itt az ablakdeszkán. Szeretnél talán Piroska nagysám?

— Nagyon szeretem. De tudja a papa mindennap letépi a legszebbet.

— A papa?!
— Igen! A gomblyukába teszi és mire hazajön mindig elveszti.

— Ez igazán nagyszerű. Ugy-e szokott a papája szivarozni?

— Igen! Most szokott rá öregségére.

— A piros szegfűre is?

— Arra is!

— Nagyszerű! Hisz ez pompás! Ez igazán nagyszerű!

— De micsoda olyan nagyszerű?

Nem bírtam rá válaszolni, mert a harmadik ajtón egy ember jött be. Egy ember, ki engem nemrég a trafikos boltból zavart ki. A mint meglátott, úgy megállott, hogy még az ajtót is nyitva hagyta.

Szerettem volna kinn lenni. De kénytelen voltam maradni.

— Halljal! szólalt meg.

— Hallom! feleltem.

— Hogy került maga ide?

— A szembelevő ajtón keresztül.

— És miért jött ide?

— Szt. Isten! Most jut csak eszembe, hogy én tulajdonképpen a lakást jöttem nézni.

— Hát eddig mit nézett?

— Semmit! Beszélgettünk a kedves lányával.

— Igen?! Eredj csak ki Piroska!

A lány kiment, én meg henn maradtam a fenevaddal.

— Sarok ur — szólalt meg. (Ejha!) — Azt hiszem ön ur ember volt?

— Hogy érti ezt?

— Nem szolt a lányomnak semmit?

— Miről?

— A ma délután történt dolgokról.

— Még nem. De éppen most fogtam volna az elbeszélésébe.

— Jaj! Meg vagyok egész könnyebbülve. De ön ezt nem fogja megtenni édes Sarok ur? Ugy-e nem teszi? Üljön le drága Sarok ur. Tessék rágyújtani, szép finom regaliák.

Még leültem és rágyújtottam azon töprenkedtem, hogy mi fog még ebből kisülni.

— De hát miért ne meséljem el?

— Miért? Oh Isten az égben! Hát nem tudja, hogy én vagyok az apja?

— Igen? Maga az a Gálicz, a gombkötő?

— Dehogy! Én tarhonya meg ostornyél készítő vagyok.

— Micsoda? Hát még ilyen is van? Aztán egyszerre csinálja a kettőt?

— Dehogy egyszerre. A tarhonyát nyáron, az ostornyélet télen.

— Nagyszerű! Es mégis ráér a trafikos . . . Itt van ni! . . . A piros szegfűt ma megint elvesztette!

— Irgalmas egék! Hisz maga mindent tud!

— Igen én tudok mindent. Es jegyezze meg, hogy Piroska is fog tudni mindent.

— Sarok ur! Ne . . . ne tegye. Edes Sarok ur, kérjen bármit . . .

— Ugyan, hát azt hiszi, hogy . . . Különbön mondja, miért fél attól, ha ezt megtudná a lánya?

— Mert akkor megtudná az anyja is.

— Természetes!

— Igen, de akkor elvinné tőlem a lányt.

§-nak említett részeit kívánta volna hatályon kívül helyezni, tartalmánál fogva, de azért sem tulajdonítható, mert törvényt rendeleti uton sem megváltoztatni, sem hatályon kívül helyezni nem lehet.

Miről a város közönségét oly felhívással értesítem, hogy a folyó évben újonnan választandó bizottsági tagok megválasztása céljából előzőleg a képviselőtestületi tagok létszámának és a választókerületek újalakításának megállapítása végett a szükséges intézkedéseket haladéktól tegegyezze meg. Budapest, 1902. január 10-ikén.

A törvényszéki hités szakértő.

Nem tudom, hányadik § szól róla, de tudom, hogy sokat kellett tanulnom róla anno dazummal. Tegnap praxisból is meg akartam tapasztalni, mi féle szerzet hát a törvényszéki hités szakértő s felmentem a törvényszéki palotába, hogy egy, a §-oknak megfelelő hités szakértőt találjak.

A felelősségi tanácsban találtam is két bűncsít, mind a kettőnek komoly külseje a §-t juttatta eszembe. Mondok, ezek már csakugyan szabályszerű szakértők lesznek, ezeket megtanulmányozom.

Valami borpancsolási históriát tárgyaltak s fel volt ezítelve két hités szakértő. Komoly, ünnepélyes arccal várták, mikor kerül rájuk a sor. Végre az elnök feljűk nyújtotta a bort s felhívta őket, mondjanak szakvéleményt.

Az első, a komolyabb § kinézésű ünnepélyesen megszólalt:

— Kérek kenyeret és sót.

— (Furcsa; de ez talán a szakvizsgálathoz kell) gondolta az elnök s meghozatta a kért kenyeret sóval együtt. A szakértő megszóta a kenyeret, evett belőle, fölnevezett a plafondra, utána megkóstolta a bort, lenézett a földre s imígy adta meg hités szakvéleményét:

— Kérem. En jártam Németországban, Olaszországban, Spanyolországban, Portugáliában és Franciaországban. Ittam sherryt, bordeauxit, rajnait, oportit, madeirát. Hanem ilyen komisz bor még nem került a számba. Phi!

A másik szakértő cukros vizet kért. Megkóstolta, aztán kellő ünnepélyességgel felhajtott egy pohárkát az állítólagos panesből is, melyet a gazdája viszont bornak állított s imígy adta meg hités szakvéleményét:

— Hová?

— Magához.

— Hisz akkor csak ott lenne, a hol volt!

— Már hogy az ördögbe lenne! Hiszen elváltva élünk.

— Ah! Ertem már. Maga neveli fel a lányt és...

— És ezért a szászrégeni nagynénjétől rámaradt örökséget is én élvezem.

— Nagyszerű! Es ha az anya most megtudná, hogy maga a leányának szegfűjét a trafikban elveszti...

— Sarok ur! Kérjen bármit én hatalmában vagyok. Csak ne legyen követelő, csak ne szóljon semmit.

— Ugyan... Tudja engem nem lehet megvesztegetni. Es én tulajdonképpen szobát jöttem nézni. Melyik az?

— A melyiken be tetszett jönni.

— Az jó kis szoba. Ki is veszem. Mennyi az ára?

— Oh hagyjuk azt most. Hiszen nem veszünk össze rajta. Es ha nem szeretna vissza, legyen szerencsém vacsorára. Van egy kitűnő tésztánk. Tetszik a tésztát szeretni? Tudja a lányom találta fel és azy hívja, hogy búr strudli.

— Hisz akkor maradok. A Piroska nagyszám strudlija okvetlen jó lesz.

— Megyek is szőlek neki.

Vacsora alatt aztán megmondta Gálicz

— Kérem. En nem jártam sem Német-, sem Olasz-, sem Spanyol-, sem Franciaországban, de még Portugáliában sem. Nem ittam sem madeirát, sem sherryt, sem rajnait, sem malagát, sem bordeauxit, csak a magamét. Hanem azt mondhatom, hogy ilyen pompás bort még nem ittam.

S elragadtatva csettintett a nyelvével.

A tanács tagjai összenéztek. Mi lesz ebből?

Az elnök azonban egész nyugodtan hozatott egy harmadik poharat, megkóstolta a bort s rövid suttogás után kihirdette a következő ítéletet:

A szakértők meghallgatása után a bíróság kötelezi felperezt a bor átvételére. Indokolás: mert a bor jó.

Ezek után már most praxisból tudom, hogy szakértő az, a kinek a fekete hol fehér, hol fekete, néha szürke is és arra való, hogy a szigorlatokon legyen mit kérdezni.

ÚJDONSÁGOK

Esik a hó...

Hogy is mondja a Dankó Pista hegedűje?

Esik a hó, nincsen virág,

Temető az egész világ...

Szakasztott erre a nótára alakult tegnap Nagyvárad képe, azzal a csekélyke különbséggel, hogy a hó nem esett, de száguldott s volt virág is bőven: az emberek arca csupa piros rózsza lett a belevágódott éles hópelyhektől.

Reggel kezdte a hófúvás s délre már csilingelő szánok hirdették a tél, az igazi tél kezdetét. Mintha a csengő is nótára csengett volna; gyorsan, allegro-ütomben verte a nyelve a nótát:

Esik a hó, nincsen virág...

S az emberek kipirult arccal, behunyt szemmel vágta bele a mindenfelől csapdosó hópíhékbe. Mintha megannyi pajkos lepke indult volna bosszantó hadjáratra az emberiség ellen, ugy csipkedték az arczokat s a finnyás orrokat egy-egy szélfúvás jöttével. A bosszankodó emberiség hiába tartotta arca elé a kezét; keresztülvágott a hó a kis ujjai közt is

ur a leányának, hogy kivettem a szobát kosztal és mosással együtt.

*

Vagy két hónap mulva azt mondja Gálicz:

— Sarok ur! Maga nagyon bizalmas viszonyban van a lányommal.

— Ugy vagyok én tudja az egész házzal.

— Szép, szép... de tudja egy apának, akármilyent botlik, a lánya jövőjéről gondoskodni kell.

— Még pedig a botlás arányának megfelelően.

— Lesz is! De nézze csak! Magának is kellene hogy legyen valami foglalkozása.

— Hát nincsen tán? Hisz költő vagyok?

— Es mit költ?

— Mindent!

— Hisz ez a baj! Tudja mit! En keritek magának egy állást. Akár holnap elfoglalhatja. A telekkönyvnel egy átalakító díjnoki állás... magának éppen jó lesz.

— Na jól van! Akkor... nincsen más hátra, mint hogy megkérjem a Piroska kezét.

Gálicz ur komoran nézett rám és így szólt:

— Na Isten neki, csak hogy már vége van!

s a kinek kün volt dolga, mind bosszusan dudolta Dankó nótáját szószakozással:

Mért esik hó, mért nincsen virág?

Pedig dehogyan nincsen virág! Van bizony: Itt van Nagyvárad bűszke virága: **Barabás** Béla. Itt jár köztünk, impozáns alakjával, kedves, megnyerő modorával megjelenik itt is, ott is a polgárok közt. Hófúvás, szélvihar nem gátolja járását, nem rontja jó kedélyét. S a kinek alkalma van vele érintkezni, az felejtí a hóvihart s mosolyogva szemlélve az idők hirtelen változását, őszinte örömmel dudolja a nótát, hogy:

Esik a hó, de van virág:

Barabásé ma a világ.

T. i. Nagyváradon.

Dr. Barabás Béla Nagyváradon.

Az általános tisztelet és szeretet, amellyel Nagyvárad város közönsége dr. **Barabás** Béla képviselőnkét fogadta, napról-napra fokozódik.

Tegnap folytatta **Barabás** a látogatásokat városunk előkelőségeinél. Tiszteletét tette **Bunyilay** Vincze és **Grócz** Béla kanonokoknál, öv. br. **Gerliczy** Félixné urnónél, **Jelentsik** István táblabírónál, **Karger** Sándornál, **Gábor** Jánosnál, **Köblös** Ferenczúnél, **Daday** Józsefnél, **Weiss** Károlynál stb.

Délben dr. **Vucskics** Gyula, lapunk felelős szerkesztője gazdag terítékű ebédet adott a kiváló férfiú tiszteletére, amelyre dr. **Barabás** kísérete, néhány előkelő férfiú és a »Tiszántúli« szerkesztőségi tagjai voltak hivatalosak.

Délután **Sas** Ede, a »Nagyvárad« szerkesztőjénél volt uszonnan dr. **Barabás** Béla képviselőnk.

*

Dr. **Barabás** Béla képviselő a kath. **Leányegyletben** is látogatást tett tegnap este. Az ifjak közül, akik csak hirt vettek a meg-tiszteltetésről megjelentek az egyletben, (voltak vagy ötvenen) s izgatottan várták a képviselőt, ki oly hamar lett példátlanul népszerű városunkban.

Nyolcz óraker riadó éljenzéssel fogadta az ifjuság a képviselőt, ki **Szokoly** Tamás, dr. **Pács** Sándor és **Halász** Lajos kíséretében jelent meg. Fogadta az egylet elöljárósága, dr. **Vucskics** Gyula elnök, **Kugler** Albert v. elnök, **Széles** Lajos pénztárnok, **Szolnok** Jenő titkár és **Pálffy** igazgató, a dékánok és tisztviselők. Az egylet himnuszával fogadták az illustis vendéget, melyet lelkesen, precíz előadásban mutatott be **Kalmár** Illés karvezető, ezután dr. **Vucskics** elnök magyar vendégszeretettel üdvözli az egylet vendégeit, mire a képviselő beszéde következett, munkára, jó tette buzdítva az ifju tagokat. Szava, természetesen mély hatást keltett s igazi emlék minden mondata az ifjuságnak.

Ezután **Pálffy** igazgató ajánlotta a kisiparosok ügyét a képviselő figyelmébe. Majd a dalárda éneke következett. A képviselő az egylet diszszáslaja és disz nemzeti zászlója között ült s az emlékkönyvbe írta nevét és jelmondatát:

»Fiatl barátaim dolgozzatok s munkátokat kísérje Istennek áldása.«

Egyszersmind kijelentette, hogy az egylet alapító tagjai közé lép s alapító tagsági díját, 50 koronát adott át a pénztárnoknak.

Kedves jelenet volt, midőn városunk egyik tekintélyes iprosa egy epizódot elevenített fel a képviselő aradi szerepléséről és szóról-

szóra citált Barabás évekkal ezelőtt mondott beszédéből.

Az ifjuság harsány éljenzéssel búcsuzott el a szeretett képviselőitől.

TÁJÉKOZTATÓ

Jan. 22. Választmányi ülés Kath. Körben.
Jan. 26. Szigligeti-társaság felolvasó ülése a kir. kath. jogakademián.
Jan. 26. Kath. Kör. közgyűlése.

Jan. 19. Katholikus Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.
Febr. 2. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.
Febr. 13. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium dísztermében este 6 órakor.
Febr. 27. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium dísztermében este 6 órakor.
Márcz. 13. Kath. Szabad Liceum böjti estélye a főgimnázium dísztermében este 6 órakor.
Márcz. 16. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.
Ápr. 6. Kath. Szabad Liceum matinéja a főgimnázium dísztermében d. e. 11 órakor.
Ápr. 19. Kath. Szabad Liceum záróünnepélye.

* Képtelen közgyűlési határozat. A városi tanács kötelessége, hogy olyan formában tegyen előterjesztést a kitűzött ügyekről, amelyből teljesen hű képet lássák a döntésre kerülő tárgyaknak s tájékoztatásból ne hozzon a közgyűlés absurd határozatot. Ezt a kötelességét mulasztotta el a legutóbbi városi közgyűlésen a tanács, a városi iratok és irodatisztek lakbér felémelési iránti kérelmének. Az irodatiszteknek eddig 1200 korona fizetésük és 200 korona lakbérük, az iratoknak 1000 korona fizetésük és 200 korona lakbérük van. Az irodatisztek 140 korona, az iratok 200 korona lakbéremelést kértek. A legutóbbi közgyűlésen a tanács együttesen terjesztette elő a két kérelmet annakül, hogy felvilágosította volna a kérelemben kitett összeg különböző magasságáról. Egyáltalán nem tudták a bizottsági tagok, hogy milyen összeg felett határoznak. Olyan hírek keringettek, hogy 100—100 korona lakbéremelésről van szó. A törvényhatóság helyt adott a kérelemnek s így hozott egy olyan határozatot, amely valóságos képtelenség. Mert milyen állapotot tekint a közgyűlési határozat a kivitelben. Az iratoknak lesz 400 korona lakbére és az irodatiszteknek 340 korona. Tehát ha egy iratot **előléptetnek**, az előbbi 400 korona helyett csak 340 korona lakbért kap. Ez pedig olyan absurd dolog, hogy megindokolni semmiképpen sem lehet. Módot kell találni a tanácsnak, hogy ezt a kérdést az iratok és irodatisztek sérelme nélkül helyrehozhassák, mert ha a miniszter nem hagyja jóvá a közgyűlés határozatát, az odium egész súlyával a városi tanácsot terheli. Azonkívül a törvényhatóság megkövetelhet annyi kötelességérzetet a városi tanácstól, hogy a tárgyalásra kitűzött ügyekben teljes felvilágosítást nyerjenek.

* Elmebeteg garázdalkodása. Szerdán este 10 óra tájt az utcán érte utól *Spiegel* Jakabot az örülési roham, amikor hazafelé igyekezett családi körébe. Az est kellemes csendjét az elmebeteg megzavarta lármájával s nagy botrányt csinált, a miért is bekísértette a rendőrségre, a honnan tegnap reggel a közokorházba szállított orvosi megvizsgálás végett.

* Kitérő vizsgálat. *Miskolczy* Pál, a nagyváradi fiatalos ismert s kedvelt tagja az első jogtudományi szigorlatot kitérítéssel tette le a kolozsvári tudományegyetemen.

* Élelmiszerek árusítása italmérők által. A kereskedelmi miniszter múlt évben kiadott rendelete útján intézkedett, hogy az italmérők, akik üzletükben élelmiszerek keresetszerű eladásával, valamint azok az italmérők, kik ételek és élelmiszerek kiszolgáltatásával is foglalkozni kívánnak, megfelelő iparigazolványt, illetve iparhatóságok ezen az alapon igazolványokat, engedélyeket általában kiadtak, a miniszter a Nagyvárad városához és Biharmegyehez intézett újabb rendelkezésében kijelenti, hogy az előbb említett rendelkezéséből nem következik az, hogy az italmérőknek most már feltétlenül jogos igényük lehet az iparigazolványok elnyerésére az esetben is, ha azok esetleg egyes helyhatóságok rendelkezésével az ételek és élelmiszerek kiszolgáltatásától el vannak tiltva. Figyelmezteti tehát a miniszter a várost, hogy ott, ahol az italmérőknek az ételkiszolgáltatás szabályrendelése meg van tiltva, ily iparjogosítványt ne adjon ki az I. fokú iparhatóság.

* Barabás és a német leány. Látogatóba ment dr. Barabás Béla egyik előkelő nagyváradi orvoshoz. A doktor ur nem volt otthon, a mit a német bonna a legnagyobb sajnálattal jelentett ki Barabás elővette névjegyét és átadta a német leánynak. Az elolvasta a nevet, aztán kipirult az arcza, ránézett a képviselőre s hamisítatlan württembergi magyarsággal felkiáltott:

— Ellen Barabaschl Ellen!

Barabás azt mondja, hogy egyetlen éjlen sem hatotta meg annyira, mint ez, mely egy német leány ajkáról köszöni a magyar függetlenség rendíthetetlen bajnokát. Szinte könynyekig meghatva, udvariasan németül felelt:

— Ich danke, ich danke . . .

A meghatottságtól egyebet nem is tudott mondani és sietve távozott.

* A járdák tisztítása. Ang esett le a hó, a rendőri sajtóiroda a járdák, mint fontos közlekedési utak szabadláti tételére és tisztán tartására a háztulajdonosok, boltbérletiek, illetve az utcai lakók figyelmét felhívja és figyelmezteti, hogy:

közegészségi és köztisztasági szabályrendelet 4-ik §-a értelmében a háztulajdonosok, valamint a járda vonalán lakás- és üzlethelyiség-bérletiek kötelesek a házak előtti járdát télvíz idején megtisztíttatni.

Erre való hivatkozással *Gerő* Armin rendőrkapitány felhívja az érdekelteket, hogy a házak előtti járdák teljes megtisztításáról naponta reggeli 8 óráig annál is inkább gondoskodjanak, mivel ellenkező esetben a kerületi rendőrbiztosok felfogadott napszámossal az illetők költségére fogatosítják a járda tisztítást, azonkívül mulasztók pénzbírsággal is büntetettek.

A tegnapi nappal sok szegény ember jutott kenyérkeresethez a hótakarítással, maga a város 60 napszámot fogadott, hogy a nagymérvben meggátolt közlekedés részére az utcák szabadláti tétessenek. Hatvan családnak hoz ez áldást, mert tegnap este már meleg szobában pihenhetett ki fáradalmait a munkás, kinek az előtt még száraz kenyere sem volt.

* A Tomka-eset. A budapesti rendőrség tegnap délelőtt újból becsitálta és hosszabban kihallgatta dr. *Tomka* Samu feleségét, a ki rokona, dr. *Hernády* kíséretében jelent meg. Az özvegy egyre azt nangoztatja, hogy boldogtalan ura nem követhette el a betörést. Ha van büne, úgy az mindössze annyi, hogy valódi kárán kívül a korábban értékesített értékpapírok árát is kérte a biztosító-intézetől. A rendőri nyomozás különben folyik tovább.

* Szerencsétlenség az erdőben. Megrendi szerencsétlenség színhelye volt a pajéni erdő. Az urasági erdő részben ugyanis öfá-vágással foglalkoznak a község lakosai s a felvágott tűzélőfákat kocsin szállítják ki az erdőből. Tegnap délelőtt reggel kezdtek meg a fuvarozást. Délelőtt 11 óra tájban indult el két megrakott kocsis, mivel azonban az erdőből levelező ut nagyon lejtős is és rossz karban van, minden kocsit két ember kísért, nehogy a kocsis fölforduljon. Elő ment *Thoma* Milou kocsija s vele ment *Ranesu* Vaszil és *Szimeseu* Szofran. Egy keskeny hegyoldalban kellett a kocsinak elmenni, a hol a kísérek a lejtős oldalon támasztották a kocsit, nehogy felforduljon. A megrakott kocsis azonban, mivel a kocsis nagyon a hegyoldalba hajtott, felfordult s alátemette a két munkásembert, a kik a kocsit támasztották. A kocsis a felfordulás alkalmával szintén lebukott s a lovak közé esett. Nemsokára odaért a másik megrakott kocsis is s mikor meglátták a felfordult kocsit, segítségükre siettek, de mikor a kocsit felemelték, *Ranesu* és *Szimeseu* összezúzott mellél halva találták meg a kocsis alatt. A szerencsétlenség következtében három családos ember vesztette életét; mind a három nagy családot hagyott maga után.

* A színházi szellőztető készülék. Kaposvárott történt a nyáron, hogy a nyári szinkörben a publikum esőernyő alól nézte az előadást, mert a színházba beesett az eső. Ha sokáig tart ez a zivataros idő, megeshetik ehhez hasonló de kevésbé kedélyes dolog nálunk, a szép és drága kőszínházban is. Ugyanis tegnap este a közepesillárról a szellőztető készüléken beesett s megolvadt hó csepegett le sűrű cseppekben a publikumra úgy, hogy két széksorban nem lehetett ülni. — Ennek oka az, hogy a szellőztető készülék zsaloit lecsukni nem lehet s ha vihar van, a hó, víz becsapódik s a csilláron végig lefolyik. Ezt ugyan még tavaly bejelentette a gondnok, de a kiküldött bizottság nem találta a szellőztetőn semmi hibát. Most már talán igen?

* Merénylet az utcán. Gyilkossági merénylet hírért jelentik *Gombátról*. Csars András gyakran ellátogatott *Pintér* József házához, a kinek a leányával esteként elbeszélgetett. A fiatalok házasságra akartak lépni, csak azt várták, hogy a legény a tavaszi sorozáson tülessen. Vasárnap este Csars megint elment a leányhoz, a kit kiutalt a kapuban *Pál* István 17 éves suhanczcal. A fiúnak nem tetszett, hogy Csars odament, mert a leány után csak Csarsal beszélgetett s alig váltott néhány szót *Pál* Istvánnal. Emiatt a legény megharagudott s valami sértő szót szólott a leányhoz, a miért Csars polon ütötte. *Pál* István ekkor azzal a fenyegetéssel távozott, hogy »majd visszadom én még ezt neked«, a mi felett Csars is, meg a leány is jól nevettek. Hétfőn este Csars ismét elment a leányhoz, honnan este 9 óra tájban ment hazafelé. A mint gyanútlanul balligott az utcán, egy utcasarokon *Pál* István előngrott s egy nagy konyhakést döfött Csars oldalába. A megszurtt legény még elkapta a gyilkost, de azután megtántorodott és elesett, nem is kelt fel többet, mert a kés a szívet szurta keresztül. A gyilkos suhancz elmenekült s Csars holttestét az éjjeli őr találta meg. A leány, amint megtudta, hogy Csarsal mi történt, rögtön *Pál* István fenyegetése jutott eszébe s ennek alapján a csendőrség elfogta a gyilkos suhanczot a ki beismerte a gyilkosság elkövetését.

Igazságszolgáltatás.

Elővételi uszora.

Szigetközi és társai ellen folyamatba tett bűnpörben — melynek főtárgyalása teljes hat napig tartott — mint már tegnapelőtt is jeleztük, tegnap délelőtt hirdették ki az ítéletet.

Az esküdtszéki tárgyaló teremben számos kíváncsi várta az érdekes per eredményét s a jelenvoitak öröme *Szigetközi* és társai, mivel az uszoravételég vádjá egyetlen egy tanu vallomásával sem nyert beigazolást, a vád és következményei alól felmentetelt.

A vádlottak örömmel vették az ítéletet, a kir. ügyész azonban felebbezést jelentett be.

Pályázat ügyésszi állásra. A debreceni kir. ügyészségnél megüresedett az ügyésszi állás. A pályázati hirdetést már közre adták.

Előléptetés. A nagyváradi kir. ítélőtábla elnöke, Gyenge Lajos kir. ítélőtáblai hivatal-szolgát e hó 1-jétől kezdődő joghatálytal, a hivatal-szolgák részére megállapított fizetés I-ső fokozatába léptette elő.

EGYESÜLETEK.

A Kath. Kör közgyűlése. A nagyváradi Katholikus Kör választmánya e hó 22-én délután fél 6 órakor választmányi ülést tart; 26-án délelőtt 11 órakor pedig közgyűlés lesz, melyre a kör tagjai minél tömegesebb megjelénésre ez uton kéretnek fel.

IRODALOM.

A Miatyánk a címe annak a kis broszúrának, amely *Wetzel Xav. Ferencz* tollából magyar fordításban is megjelent. A hét kérés van e könyvecskében tárgyalva. A megszólítás és előszóval együtt 3 fejezetben szól a szerző az Ur Jézus szép imádságának tartalmáról, szépségéről, megnyugtató hatással van az olvasóra a könyvnek minden sora. Balzsam a 62 oldalas könyvecske minden sora az élet mostohaságai alatt görnyedő lélekre. Megrendelhető 50 fillér ellenében az Oktató Népkönyvtár szerkesztőségében Budapest, VII. Csömöri-ut 32. Ugyanott ugyanazon szerzőnek: **A férfi** (Der Mann) című kitűnő könyve is megrendelhető 80 fillérért.

SZINHAZ.

HETI MŰSOR.

Féltéken: Nagyon szép asszony.

Szombaton: Carmen.

d. u.: *Ocskay*. (Ifjúsági elő-

Vasárnap: este: *Csikós*. (Szigligeti halálának évfordulója.)

A szinügyi bizottság megalakulása.

Nagyváradi város szinügyi bizottsága ez évben újjáalakult, egészen más szabályok szerint mint eddig. A törvényhatóság a januári közgyűlésen választotta meg a szinügyi bizottság tagjait. A tegnapi alakuló közgyűlésen *Rimler* Károly polgármester helyettes elnökölt; jelen voltak: dr. Hoványi Géza, *Mezey Mihály*, *Farkas Izidor*, dr. *Moskovits József*, dr. *Munk Béla*, dr. *Mihály Lajos*, *Stark Gyula*, *Halász Lajos*, dr. *Döry Ferencz*, dr. *Gyémánt Jenő*, *Lukács Odón* jegyző. *Rimler* Károly üdvözölte a tagokat s felhívta őket az elnök választására. Egyhangulag újból dr. *Hoványi* Gézát választották meg a szinügyi bizottság elnökévé. *Rimler* Károly üdvözölte az új elnököt. Dr. *Hoványi* Géza megköszönte a bizalmat s kijelentette, hogy amint eddig, ezután is önzetlenül szolgálja Nagyvárad szinügyét. — A elnöknek újból *Mezey Mihályt* választották, aki a megítélést elfogadta. — A tanács *Lukács* Odónt küldte ki a bizottság jegyzőjéül.

Bőregér. Színházunk egyik kedvelt komikus művésze, *Nyáray Antal* Frank fogházigazgató szerepében lépett fel hosszas betegsége után először, tegnap este. Első jelenésekor éjének és tapsok üdvözölték. A betegség ugyan kissé megviselte őt, de reméljük, hogy most

már csakhamar visszatér jó egészsége és jó kedve, mit is jó szívvél kívánunk.

Az előadást különben a jók közé sorozhatjuk.

Szekely Irén érzéssel dalolt magyar nő-táival keltett nagy hatást. *Nyárainak* Frank fogházigazgató egyik legjobb szerepe, a harmadik felvonásban *Pintérrrel* (Eisensstein) a fogház előszobájában lejátszódott jelenet pompásan, sok humoros ötlettel kísérve adták.

Amon Margit (Adél) ügyes fífikus szobalány volt. *Lányi* Edith (Orlovsky-hercegné) kicsinyke hangját ügyesen használta. *Perényi* tisztán énekelt, *Füredi* pedig nagyon is társult.

Mint az előadás egyik érdekességét megemlíthetjük *Kovács* Tivadar balletmester szép, bravúrosan lejtett francia tánczát. (m. a.)

Az első ifjúsági előadás. Az első ifjúsági előadást közbejött akadályok miatt a színház vezetősége kénytelen volt esütörtökről vasárnap délutánra halasztani, amit az is kívánatosnak tartott, hogy vasárnap teljesebb számban hallgathatja végig az első előadást az ifjúság. A vasárnapi első ifjúsági előadás — mint meirtek volt — „*Ocskay brigadéros*”, *Herczegh* Ferencz darabja kerül színpadra. Ismertető, nagy érdekességű előadást *Sipos Orbán*, Biharvármegye tanfelügyelője, min. osztálytanácsos fog az első előadás alkalmával tartani.

Szigligeti emléke. E hó 19-én, Szigligeti Ede halálának évfordulóján Szigligeti-este lesz ismét a színházban. A „*Csikós*” kerül színpadra jeles szereposztásban. Az ünnepi előadás próbái már folynak.

Szigligeti-Színház.

Folyószám 111.

Idénybérlet 104.

Ma, pénteken, 1902. január 17-én

Nagyon szép asszony.

Vigjáték.

SZEMELVEK:

Montgiscar, bankár	— — —	Krasznay Andor
Chambrelan, gazdag magánzó	— — —	Bognár János
Clercy, építész-mérnök	— — —	Patakyl Béla
Goberville, államhivatalnok	— — —	Szarvasi Sándor
Montgiscar Ernest	— — —	Erdélyi Miklós
Blandar Octáv, szobrász	— — —	Dési Alfréd
Moulinet könyvelő	— — —	Bécezi Gyula
Muzeumi őr	— — —	Vank István
Jeanne Chambrelan leánya	— — —	Szohner Olga
Hernance	— — —	Kulinyi M.

HELYARAK: Nagypáholy 7 ft. földszinti és első emeleti páholy 6 ft. Másodemeleti páholy 4 forint. Zsolye 1 ft 50 kr. Körszék 1 ft 20 kr. Támlászkék 1 ft. Erkölyülés 1-ső sor 60 kr., közép 2-ik sor 50 kr., Erkölyülés oldal 2-ik sor 40 kr. II. emeleti zártszék 30 kr. Földszinti állóhely 50 kr., Diák és katonajegy a földszintre 30 kr. Karzati állóhely 20 kr. Egy szinlap 10 kr.

Kezdeté 7 órakor, vége 10 órakor.

Jegyek előre válthatók d. e. 10-től 12 óráig, d. u. 3-tól 5-ig. Esti pénztárnítás fél 7, vasár- és ünnepnapokon este 6 órakor.

Holnap szombaton, január 18-án

C A R M E N.

Opera.

MULATSÁG

FARSANGI NAPTAR.

Január 18. Kath. Legényegylet bálja a Zöldfában.
Jan. 25. Nőegylet táncszertélya a Kereskedelmi Csarnokban.

Jehr. 2. A 48-as Népkör táncszertélya.

Febr. 5. Helyőrségi bál a Keresk. Csarnokban.

Február 8. Katholikus kör bálja.

Kedélyes estély. Ilyen címmel rendezett Nagyvárad néhány előkelő családja a Zöldfa-szálloda nagytermében egy igazán kedélyes estét. Pazar jókedv, igazi fesztelen hangulat uralkodott a mulatságon, mely a kora hajnali órákig eltartott. A nagyváradi fiatal-ság jelen volt tagjai a legnagyobb elragadtatással fognak beszélni még sokáig a szinte családias jellegű estélyről, mely igazán megfelelt a „kedélyes” jelszónak. A pompás mulatság sikerében nagy része valamennyi résztvett uri családnak, első sorban azonban *Pekánovits* Imréné urasszonynak, a ki a házi-asszonyi tisztet töltötte be lekötözött szeretetreméltósággal.

A mulatság szigorúan zártkörű volt. A jelen voltak névsorát a következőkben adjuk:

Leányok: *Pekánovits* Margit, *Bognár* nővérek, *Heringh* Erzsike, *Mikusay* Margit, *Magyary* Erzsike, *Márkus* Rózsika, *Szemes* Ilonka, *Hegedüs* nővérek, *Peiser* Sarolta, *Kovács* Emma, *Ficzek* Margit, *Schoitz* Gizike.

Asszonyok: *Pekánovits* Imréné, *Bognár* Sándorné, *Heringh* Sándorné, *Tatár* Zoltánné, *Magyary* Gyuláné, *Márkus* Jánosné, *Hegedüs* Gézőné, *Lukács* Gusztávné, *Mayr* Sándorné, *Peiser* Károlyné, *Péterffy* Eleménné, *Kovács* Bóláné, *Scholerz* Gáborné, *Ficzek* Lajosné.

Az endrődi kath. kör hangversenye.

A békés-endrődi Katholikus Népkör 1902. évi január hó 29-én saját könyvtárának gyarapítására a „*Korona*” összes termeiben táncszéklommal egybekötött hangversenyt rendez. A rendezőbizottság elnöke *Zelinka* János esperes-plebánus. A hangverseny műsora igen érdekes számokból van összeállítva, mi a biztos siker előjele.

Jelmez estély a Zöldfában. *Kovács* Tivadar budapesti balletmester a Zöldfa nagytermében január hó 19-én (vasárnap) a 37-ik gyalog ezred zenekarának közreműködésével nemzeti, szalon és jelmezes műtánczok bemutatásával egybekötött jelmezes táncvizsga-estélyt rendez, melynek műsora igen érdekesen van összeállítva. Belépő-díj: Család-jegy (4 személyre) 5 korona, személy-jegy 2 korona, diák-jegy 1 korona, karzat egy korona. Az estély kezdete 7 fél órakor.

REGÉNY-CSARNOK.

A Polanieczki-család.

Írta: *Sienkiewicz* Henrik. — Fordította: *Kolcsaryné* Korányi Ilona.

66
Késő éjjel hazafelé menve, világosság csillogott feléje *Polanieczkiék* lakásából. Izgatottsága eltűnt s helyét adott annak a szívbéli meglepedésnek, amelyet a szeretett lény emléke kelt bennünk. *Mária* iránt érzett szerelme kifejezést követelt s félhangon elmondatta vele a hozzá írt remek verssorokat.

A késői világosságnak egy mozzanat volt az oka, a melyet *Mária*, mint az Isten kegyelmének megnyilatkozását, már régen várt.

Rendes szokása szerint számadási könyve felé hajolva, hirtelen elsápadt s az írónkiesett kezéből.

— Stas! — szólt elváltozott hangon.

— Mi az? Mi bajod?

— Jer kissé közelebb! — s két karját nyaka köré fonva, remegve két szót sugott a fülébe.

Stas csókot nyomott a homlokára:

— Ne izgasd föl magadat, — mondta, — még megárhathatna neked!

Hangja reszketett. Fölirodulva járt föl s alá a szobában, aztán ismét feleségéhez hajlott:

— Az emberek rendszerint *aura* vágnak. Én leányt kérek tőled... majd *Litkának* keresztojűk.

Mindkettőjüket sokáig elkerülte az álom. *Zawilowski* ezért látott világosságot ablakukban.

HARMADIK RÉSZ.

I.

— Uraim, — szólt egy napou Bigiel, — valószínű, hogy nemsokára új cégársat nyerrünk. — S a hivatalnokok kérdő tekintetére magyarázva mondta:

— Polanieczki jövődöbéli örökösét.

Az általános örömben csak Zawilowski nem osztozott. Az örömdetes kilátás sértette hűségét. Helyzetének neveltséges volta marados bint okozott neki. Hiszen az eset oly természetes, oly előrelátható volt, hogy még Kopowskit sem lepne meg. S ő, a híres költő, a genialis ember, a ki az élet legcsekélyebb változását, benyomást a bouczkés alá veszi, ilyen ostoba csalódásban ringatta magát! Minő neveltséges! S ő lilium-nak nevezte el, s az erőtlen tisztaság jelképeként megénekelte őt! . . . Ő verseket írt; Polanieczki nem. Neveltséges, kegyetlen ellentét! Nem mulik el tőle a pohár: a kehely keserű tartalmát ki kell innia az utolsó cseppig. . . Ha megvallotta volna szerelmét Máriának, ha elutasított volna, ha a megcsalt férj bosszút állított volna beszenyezett becsületéért, ugy legalább mint tragédia hőse bukott volna el. . . De ez a köznapias, ez az o toba megoldás, mely véget vet legszebb álmainak, fölháborítja őt!

Tizenégy napig sehöl sem mutatkozott, maga elől is elrejtőzött volna. Végre egy vásárnapon Bigieléknél őt találta Polanieczki aszozonyt. Megváltozott, szinte csunya lett. A költő megsajnálta. Megvetés helyett csak szánalmat érzett iránta. Mária épp olyan barátságos volt, mint azelőtt, s mert úgy vélte, hogy Zawilowski érdeklődést mutat, hosszasan beszélt Castelli kisasszonyról. A szomorú arczon végigsuhanó mosoly kimondhatatlanul édes. Szelid és bánatos. Nem esoda, hiszen mindennap érzi, hogy Stas nem lát egyebet benne, mint gyermekének anyját. Szereime és a születendő kislény iránt ébredő ragaszkodása daczára a visszafojtott sajnálat és keserűség töltötte el szívét. Ez az önmagával küzdő érzés varázsolta arczára azt a mélabus, megadásteljes kifejezést, a mely oly mélyen meghatotta a költőt. Elmondta neki, hogy Linette nem gondol egyébre, mint ő reá, hogy leányálmainak ő a hőse, s buzdította, hogy addig verje a vasat, míg meleg, s bizhat a sikerben. S hogy utolsó aggodalmát is eloszlassa, titokban megsugta neki, hogy Linette könyveket ontott közönye, hosszú távolléte miatt.

(Folyt. köv.)

TAVIRATOK.

Doktoravatás a müegyetenem.

Budapest, jan. 16. (Saját tud. táv.) A müegyetenem ma volt nagy ünneppel megtartva az első doktoravatás. A ünnepélyen, melyen Zsilinszky Szilárd mérnök avattatott fel a mérnöki tudományok tudorává, a notabilitások közzül számosan jelentek meg.

Eltévedt golyó.

Hongkong, január 15. Azt hiszik, hogy a kínai katonák nem löttek szándékosan a Manin angol hadihajóra, hanem lövőgyakorlatokat végeztek és e közben történt, hogy egy eltévedt golyó az angol hajón levő papot találta és megsebesítette. (M. T. I.)

Czáfolat.

Páris, január 16. A Havas-ügyönkség megczáfolja a lapoknak azt a nizzai jelentését, hogy egy német alattvalót kémkedés gyanuja miatt letartóztattak. (M. T. I.)

Németek New-Yorkban.

New-York, január 15. New-York polgármestere közzéteszi, hogy előkelő polgárok-

ból bizottságot fog alakítani, a mely Henrik porosz herceget partraszállásakor a város nevében üdvözölni fogja. (M. T. I.)

KOZGAZDASAG.

Az osztálysorsjáték tegnapi húzása a következő:

30.000 koronát nyert: 53746.
2000 koronát nyertek: 9733, 41218.
1000 koronát nyertek: 17550 43720 89129.
500 koronát nyertek: 4475 19354 27738
30720 32782 48359 60215 64546 76622 80204
91394 94541 99054.

A többi kibuzott számok 130 koronát nyertek.

Nagyváradai hetivásár.

Vásári árjegyzék a nagyváradai piacon 1902. január hó 14-ik napján tartott vásárban eladott természetmennyek és élelmiszereknek.

Tiszta buza: 16.60 —16 —. Kétszeres buza 14.——13.60. Rozs 13 ——12.60. Arpa 11.20.—10.80. Zab 14.——13.60. Tengeri: 9.60.—9.20. Borsó 36.—. Lencse 40 —. Bab 15.60. Köleskása 23.50. Burgonya 4.70. 100 kiló lángliszt 28.50. zsenyieliszt 28.—. fehérkenyér liszt 27.—, barnakenyér liszt 25.50. szóna fuvarral 5.80, szalma 1.10 Szalonna 100.—, 6 kiló zsír-szalma —16, 150 dkg alom-szalma —10. 1 köbm. búkfa 6.50, tölgyfa 6.—, eseria 6.70, 100 kiló marhahús —96, öntött gyeriya —84, Lámpaolaj —80. 1 liter 6-bor 1.—. Uj-bor —80. Pálinka —72. Szilva-pálinka 1.80, Szesz 2.—. 1 mm. kőso 21.50, nyers fagyú —48. olvaszt. fagyú 68.—, szappan 48.—, mosott birka gyapju —.—. magyar gyapju —.—. Egy hektoliter óbor 66.—, uj bor 38.—, mész 1.20, kemény faszén 3.20, puha faszén 3.— kendermag 25.—. köles —.— repce —.—, dió 40.—, mogyoró —.—, aszalt szilva 44.—. Egy kilogramm savanyu káposzta 20, szalona 1.12, sertéshus —96, juh-hus 68, veres hagyma 16, fog hagyma 60, bors 2.20, paprika 2.40, barnakenyér 20. Egy liter kóolaj 44, mm. búkény —.—, 1 mm. luczernamag —.—. 1 mm. lóhere —.—, 1 mm. burgondi —.—.

Forgalmi kimutatás 1902. évi január hó 14-ről. Tiszta buza körülbelül 500 hltr, kétszeres buza 130 hltr, rozs 170 hltr, árpa 70 hkl. zab 120 hltr, tengeri 370 hltr, burgonya 280 hltr. Lásas jószágok: Hizott sertés mintegy 280 drb, félhizott 340, sovány 110, stüldő 400, malacz 200, hizott marha 20, jármás ökör 210

fejős tehén 180, borju 130, bivaly 3, juh 4s kecske 47, ló 347.

Marha ártáblázat 1902. január hó 14-ről. Egy pár első rendű jármás ökör 600—680, egy pár másodrendű jármás ökör 500—580, egy pár harmadrendű jármás ökör 240—480. 1 drb fejős tehén 100—220. 1 drb vágó ökör 250 kgr. 160—240. 1 drb vágó tehén 150 kgr. 120—176, 1 drb. veres borju 28—48, 1 drb. fél éves borju 40—52, 1 drb egy éves borju 44—72, két éves borju 68 180. 1 drb hizott sertés 78—84, 1 pár fél éves 34—38, 1 pár egy éves sertés 44—68, 1 pár két éves sertés 78—114. 1 drb igás ló 160—230, 1 pár ökörbőr 40—52, 1 pár tehénbőr 26—36. 1 pár bojubőr 10—22, 1 pár lóbor 10—20.

Reich Jenő és Társa.

Vásári Helyettes.

A Tiszántúli eredetű Áruváza.

Budapest, január 16

Magyar arany	625 50
Magyar ezüst	639 50
Magyar arany	624 50
Magyar ezüst	416
Magyar arany	488
Magyar ezüst	

Helyettes.

Budapest, január 16.

Buza	7.84
Buza április	8.80
Tengeri	5.14
Rozs okt	6.69
Zab apr.	6.93
Káposzta	

Vásári Helyettes.

A Budapesti Áru- és Értéktársaság 1902. január 16-á

Magyar aranyjárdék 4%	119.50
Magyar koronajárdék	95.25
Magyar vasúti állambankjárdék	122.25
Magyar aranybankjárdék	101.—
Magyar keleti vasúti állambankjárdék 1876-ból	120.—
Magyar földművelésügyi bankjárdék	94.90
Itali bankjárdék	101.45
Magyar aranybankjárdék	94.90
Magyar aranybankjárdék	182.—
Magyar aranybankjárdék	151.—
Magyar aranybankjárdék	200.—
Magyar aranybankjárdék	209.—
Magyar aranybankjárdék	120.25
Magyar aranybankjárdék	96.25
Magyar aranybankjárdék	145.—
Magyar aranybankjárdék	16.—
Magyar aranybankjárdék	660.50
Magyar aranybankjárdék	6.4.50
Magyar aranybankjárdék	95.20
Magyar aranybankjárdék	19.02
Magyar aranybankjárdék	117.15
Magyar aranybankjárdék	239.25
Magyar aranybankjárdék	21.42

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCKICS GYULA.

**Most lehet legolcsóbban
női és férfi fehérneműt, vásznat és asztalneműt
beszerezni!**

Menyasszonyi kelengyék!

Teljes végeladás!

Kunz József és társa cég,
Nagyvárad, Szt. László-tér.

226-0-160

5170—1901 tkvzám.

Árverési hirdetés.

A nagyváradai I. sz. káptalan végrehajtónak J. Köteles Mihályné szül. M. Köteles Erzsébet tenkei lakos végrehajtást szenvedett lakos elleni végrehajtási ügyében a kérelemkövetkeztében a végrehajtási árverés 1600 korona tőkekövetelés és ennek 1898. évi augusztus hó 15-ik napjától járó 6% kamatai 98 kor. 50 fill. már megállapított, valamint jelenlegi 36 korona 30 fillér és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §-a alapján és a 146. § értelmében (a tenkei kir. járásbíró) területén levő s Tenke község határában fekvő, a tenkei 812. számú tjkönyvben A + 434/b. hrsz. alatt foglalt ingatlanokra 320 korona, továbbá a tenkei 943. sz. tjkönyvben A + 259/b. hrsz. alatt foglalt ingatlanra 800 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik. Mely alkalommal az ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adadni.

Az árverés megtartására határidőül 1902. évi február hó 8-ik napjának délelőtti (10) órája ezen bíróság tjkönyvi helyiségében tüzetik ki.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 32 korona, harminczkettő korona és 80 korona, nyolczvan korona készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elösmervényt átszolgáltatni; a vételár 3 részletben fizetendő és pedig az első $\frac{1}{3}$ részlet az árverés napjától számított 15 nap; a második $\frac{1}{3}$ részlet 30 nap és a harmadik $\frac{1}{3}$ részlet 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától a fizetés napjáig 5% kamat fizetendő.

Ezen árverési feltételek a hivatalos órák alatt a tkvi hatóságnál és Tenke község házában megtekinthetők.

Tenke, 1901. decz. 30.

Toperczer Sándor,
kir. járásbíró.

5776—901. tk. szám.

Póthirdetés.

A tenkei kir. járásbíró mint telekkönyvvi hatóság közhírré teszi, miszerint a nagyváradai I. sz. káptalan végrehajtónak J. Köteles Mihályné szül. M. Köteles Erzsébet tenkei végrehajtást szenvedett elleni 1600 kor. s jár. iránti végrehajtási ügyében 5170—901. tk. szám a kibocsátott árverési hirdetésben a tenkei 812. számú telekjegyzőkönyvben A + 434/b. hr. szám alatt foglalt ingatlan és a tenkei 943. sz. telekjegyzőkönyvben A + 259/b. hr. szám alatt

foglalt beltelket házakon felül még a gyantái 365. sz. tjkvben A I. 303. hr. szám alatt foglalt beltelkes ház 320 korona, ugy a 786 hr. szám alatti szántó föld is, mely jelenleg Boros T. Erzsébet tulajdonát képezi 288 kor. kikiáltási árban Gyantán a község házában 1902. évi február hó 7-ik napjának délelőtti 10 órájára kikiáltott árverés az 1881. évi LX. t. cz. 167. §-a alapján ugyanazon végrehajtató javára 1600 kor. tőkekövetelése s járuléka kielégítése végett megtartatni fog.

Tenke, 1901. december 30-án.

Toperczer Sándor,

kir. járásbíró.

Kitünő saját termelésű borok

kaphatók lakásomon üvegezten a következő árban:

1. Ujbor (Nagyvárad karcos) 1 liter palaczk nélkül . . . 32 kr.
2. Ó asztali gyoroki fehér bor 1 liter » . . . 42 kr.

Finom fajborok:

3. Kadarka (szemelt vörös bor) 1 liter palaczkkal 1 frt — kr.
4. Cabernet » » 1 liter » 1 frt 10 kr.
5. Szilváni » fehér peesenyebor 1 liter » 1 frt 10 kr.
6. Sauvignon » » csemegebor 1 liter » 1 frt 20 kr.

10 üvegen felüli megrendelést házhoz is szállítanak, $\frac{1}{2}$ literes üvegek a 3, 4, 5, 6. sz. borokból fele árban kaphatók.

Ugyanezen borok hordóban Hl.-enként tetemesen olcsóbban számíttatnak.

Telefon-szám 406.

230—16—0

Molnár Lajos,

Schlauch-tér, 18.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.

SZENT LÁSZLÓ KÖNYVNYOMDA R. T.

Nagyvárad, Apáczai-utca 3. szám.

Művek,

folyóiratok, hírlapok,
vonalzatok,
gazdasági nyomtatványok,
egyházi, községi
és egyéb
hivatalos nyomtatványok,
körlevelek,
levélborítékok.

Elvállal és készít:

izléses kivitelben
mindennemű

nyomdai munkákat
jutányos áruk mellett.

Vidéki rendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Levélfejek,

számlák, falragaszok,
báli meghívók,
tánczrendek, étlapok,
naptárak,
palaczkfeliratok,
névjegyek,
gyászlapok
stb. a nyomdai szakba
vágó nyomtatványok
készítése.

A lat. és gör. szert. kath. egyházmegyei nyomtatványok

raktára.

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban.